

„Wbrew wszystkiemu sędzę, że ludzie w głębi serca są naprawdę dobrzy. Nie potrafię budować swego życia w oparciu o chaos, cierpienie i śmierć. Obserwuję, jak świat powoli staje się dziki, czuję nadciągającą burzę. Czuję cierpienie milionów. Mimo to, gdy spojrzę na niebo, podświadomie czuję, że te okrucieństwa się skończą i na ziemię powrócą spokój i ukojenie”.

Trzynastoletnia żydowska dziewczynka, ukrywająca się z rodzicami i znajomymi w czasie drugiej wojny światowej w centrum Amsterdamu, prowadziła osobliwy dziennik. Zapiski w formie listów do nieistniejącej przyjaciółki Kitty dają obraz ponad dwóch lat życia w zamknięciu, pełnego konfliktów międzyludzkich i strachu przed wykryciem. Ostatni zapisek powstał 1 sierpnia 1944 roku – na trzy dni przed aresztowaniem i przewiezieniem do obozu koncentracyjnego wszystkich mieszkańców kryjówki.